SERMONES, U. A. 'MENDICUS'
Wilten, Mitte 15. Jh.
Seite 176v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35264
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

melius inquit erat
vt p̃deres petunia q̃
anima eius pereat
ut p̃mittes eum flu
mine p̃stratus iacet
tam gratuit liberatus
est ut in dorso eius
plagarium vestigia
apparerent. Tertiu p̃
ceptum e me meto ut
diem sabbi sanctifices
quod no facit qui causa
cupiditatis opus seruile
le exercet aut ab opib̃
mie vacat. Nõ q̃ triplex
e sabbm tpis pcoris
eternitatis. Sabbatu
temp̃is e septima dies
in qua deus requiem
ab omni ~~mente~~ opere
quod patrauerat hor
est a noua creatura
quam dns celebrari
voluit. De hor dicit
Ruanez. ut in ayaro
legit. qui audetis au
dire q̃ ecce deus pace
melo. qui iussit agi
diem sabbi cum supplicia
rendit. Et ego potes
sum sup eram q̃ iubeo

anima sumi et negocia
regis impleri. Ecd
postea victus auida
rapite et manu truncat.
Secundum e sabbatu
ment quod no habet
nisi in deo. Sicut eni
requiescere no potest
nisi in loco ppo sit sic
nec anima nisi deo qui
e locus ppius animeque
esto mihi in loco re
fugii. Ho hic locutus
sum deb et in me pa
cem habeat in mundo
pssuram habebit. Ter
est sabbm eternitatis
vsq. Erit itaq sabbm
ex sabbo quia de vege
mento venit ad regem
eternitatis. Sequit de pce
tis secunde tabule sed
premeut addiceatur
proximi. Addiceatur non
p̃ximi nunc sibi bufacere
et ab offensis cauere
debemus aut bufere
pnibus pcepto domi
et eius exemplo et de
iniuriaz vt sup habe
do. Tertiu hic potes si
vis dicere exemplu
de illo in Bethsamaye